

საქმე # 010100119002959458

საქმე N1-316/19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

20.05.2019 წელი

ქ. ბათუმი

ბათუმის საქალაქო სასამართლო
მოსამართლე - ვიოლეტა ფორჩხიძე
სხდომის მდივანი - ხატია დევაძე

ბრალდების მხარე
პროკურორი - პა-----ძე

ბრალდებული: ლე-----ა

მამის სახელი: რო-----ი

დაბადებული: 2--10.1979 წელი

პირადი ნომერი: 6-----6

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: ს-----ო

ოჯახური მდგომარეობა: დაოჯახებული

ნასამართლობა: არ მქონე

მისამართი: საქართველო, ქ. ბათუმი ქ. დ.აღ-----

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილი „ბ“ ქვეპუნქტი (ოჯახში ძალადობა, არასრულწლოვანის თანდასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ, ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორეს მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და არ მოჰყოლია სსსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი

ღია სასამართლო სხდომაზე განიხილა სისხლის სამართლის საქმე N 171230319011

1. აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი :

სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2019 წლის 23 მარტს, ღამის საათებში, ქალაქ ბათუმში, აღმ-----
, ბინა N-----“ ში მდებარე საცხოვრებელ სახლში, ლე-----ამ თავისი
ოჯახის წევრის მიმართ განახორციელა ძალადობა, კერძოდ თავისი მეუღლის
ან-----ას ხელის შუბლის და თავის სახის არეში დარტყმებით, ასევე
ხელების კისერში მოჭერით მიაყენა ფიზიკური შეურაცხყოფა, რის
შედეგადაც ან-----ამ განიცადა ფიზიკური ტკივილი. აღნიშნულ ფაქტს
შეესწრო ლე-----ას და ან-----ას არასრულწლოვანი შვილები მარიამ
მაღანია, ნინო მაღანია და რო----- მაღანია.

2.ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

**ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა,
არასრულწლოვანის თანდასწრებით, რამაც გამოიწვია ფიზიკური
ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან
120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.**

2.1. საქმის არსებითი განხილვის სხდომაზე მხარეები შეთანხმდნენ, რომ
საქმეში არსებული არცერთი მტკიცებულება სადავო არაა და ორივე მხარე
სრულად ეთანხმება აღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილ და
დადასტურებულ ფაქტობრივ გარემოებებს.

2.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 73-ე მუხლის
"დ" ქ/პუნქტის შესაბამისად, გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიჩნევა
ნებისმიერი ფაქტი თუ გარემოება, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან.
გამომდინარე აქედან, ვინაიდან მხარეებმა არც ერთი მტკიცებულება
სადავოდ არ მიიჩნიეს, ისინი, მათში ასახული ფაქტობრივი გარემოებებით
გამოკვლევის გარეშე მიღებული იქნა მტკიცებულებად, როგორც
პრეიუდიცია.

2.3. ბრალდებულმა ლე-----ამ დაადასტურა, რომ 2019 წლის 23 მარტს,
ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა
თავის მეუღლეს ან-----ას, არასრულწლოვანი შვილების თანდასწრებით,
რასაც ინანიებს; (იხ ოქმი)

2.4. სამედიცინო ექსპერტიზის №0-----9 დასკვნის თანახმად, პირადი
შემოწმების მონაცემების მიხედვით, ან-----ას აღენიშნებოდა
სისხლნაჟღერებები (ლოკალიზაცია და ხასიათი იხილეთ აღწერილობით
ნაწილში), რომლებიც განვითარებულია რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის
/საგნების/ ზემოქმედების შედეგად და ერთობლიობაში მიეკუთვნებიან
სხეულის დაზიანებათა მსუბუქ ხარისხს, ჯანმრთელობის მოუშლელად.
დაზიანებათა ხანდაზმულობა არ ეწინააღმდეგება დადგენილებაში
მითითებულ თარიღს.

2.5. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით სისხლისსამართლებრივი პასუხისმგებლობა დადგენილია ოჯახური დანაშაულისათვის, რაც გულისხმობს ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობას, რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი არასრულწლოვანის თანდასწრებით.

2.6. ამავე მუხლის შენიშვნის თანახმად, ოჯახის წევრად ითვლება: მეუღლე, დედა, მამა, პაპა, ბებია, შვილი (გერი), შვილობილი, მშვილბელი, მშვილბელის მეუღლე, ნაშვილები, მიმღები ოჯახი (დედობილი, მამობილი), მეურვე, შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობლები, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, აგრეთვე პირები, რომლებიც ეწვეიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

2.7. საქმეში არსებული მონაცემებით დადგენილია, რომ **ლე-----ა** და ან---
-----ა მუდმივად ეწვეიან ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

2.8. ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავ მტკიცებულებათა ერთობლიობით (მოწმეების: ან-----ას ჩვენება, ნინო მაღანიას ჩვენება, რო-
----- მაღანიას ჩვენება, ოლეგ ცინცაძის ჩვენება, **ლე-----ას** დაკავების ოქმი და საქმეში არსებული სხვა ინფორმაციათა ერთობლიობა. სასამართლოს მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა **ლე-----ამ** ჩაიდინა არასრულწლოვანის თანდასწრებით, ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ბრალდებულმა **ლე-----
-----ამ** მის მიერ განხორციელებული ქმედებით - ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით, რის გამოც, იგი ამ კვალიფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ;

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1. ბრალდებული აღიარებს ჩადენილ ქმედებას; პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გამოვლენილა;

5. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს.

5.2. საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, კერძოდ, დანაშაულის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის წარსულ ცხოვრებას, პირად და ეკონომიკურ პირობებს, ყოფაქცევას ქმედების შემდეგ, განსაკუთრებით მის მისწრაფებას, ანაზღაუროს ზიანი, შეურიგდეს დაზარალებულს.

5.3. საქართველოს სსკ-ის 39-ე მუხლის თანახმად, სასჯელის მიზანია სამართლიანობის აღდგენა, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილება და დამნაშავის რესოციალიზაცია. სასჯელის მიზანი ხორციელდება მსჯავრდებულსა და სხვა პირზე ზემოქმედებით, რათა ისინი განიმსჭვალონ მართლწესრიგის დაცვისა და კანონის წინაშე პასუხისმგებლობის გრძნობით.

სასამართლო აღნიშნავს, რომ სამართლიანობის აღდგენის კუთხით მნიშვნელოვანია არა მხოლოდ პირის მსჯავრდება ჩადენილი ქმედებისათვის, არამედ ამ ქმედებისათვის ადეკვატური სასჯელის განსაზღვრაც, რამაც უნდა მოახდინოს დაზარალებულებისათვის მიყენებული ტკივილის და უფლებების დარღვევის კომპენსირება.

5.4. საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით სასჯელის სახით ითვალისწინებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდან ას ოთხას საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთას ერთიდან სამ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ;

5.5. სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის გათვალისწინებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ინდივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწინებით ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში დანიშნული სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმესთან.

მოცემულ კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯელის სახის და ზომის განსაზღვრისას მხედველობაშია მისაღები, რომ ბრალდებული წარსულში არ არის ნასამართლევია, ის დაზარალებულთან შერიგებულია, მასთან ერთად ცხოვრობა და აგრძელებს თანაცხოვრებას; ასევე გასათვალისწინებელია, რომ ბრალდებულის განმარტებით ის დაავადებულია შაქრიანი დიაბეტით და ექიმის მეთვალყურეობის ქვეშ იმყოფება და მას ფიზიკური დატვირთვა არ შეუძლია; დღის განმავლობაში მისივე განმარტებით სამჯერ იღებს მედიკამენტს - ინსულინს; შესაბამისად სასჯელის სახის განსაზღვრისას სასამართლო მიუხედავად იმისა, რომ ბრალდებულის წარსული და პიროვნული მახასიათებლები იძლევა შესაძლებლობას მის მიმართ არასაპატიმრო სახის მსუბუქი სასჯელის გამოსაყენებლად, ის არ არის მიზანშეწონილი იყოს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სახით ბრალდებულის ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე;

ამდენად, მოცემულ შემთხვევაში, **ლე-----ას** მიმართ სასჯელის დანიშვნისას სასამართლო ითვალისწინებს რა ბრალდებულის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას, ასევე იმ გარემოებებს, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაული, - მიიჩნევს, რომ **ლე-----ას** სასჯელის სახედ და ზომად შესაძლებელია განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის სანქციით გათვალისწინებული სასჯელი - თავისუფლების აღკვეთის სახით, რაც ჩათვლილი იქნება პირობითად. აღნიშნული - ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმის და **ლე-----ას** პიროვნების გათვალისწინებით - სრულად შეესაბამება სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის ინტერესს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სსკ-ის 258-260-ე, 268-ე, 269-ე, 271-ე, 274-ე მუხლებით, 277-ე, 279-ე, 292-ე და 293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ბრალდებული ლე-----ა ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და **ზომად განესაზღვროს** თავისუფლების აღკვეთა 01 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს ს.ს.კ-ის 63-64-ე მუხლების გამოყენებით ჩათვალოს პირობით 01 (ერთი) წლის გამოსაცდელი ვადით.

მსჯავრდებულ **ლე-----ას** მიმართ ბათუმის საქალაქო სასამართლოს 2019 წლის 26 მარტის განჩინებით შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს და გირაოს შემტანს - ბე-----ეს (პ/ნ 6-----9) განაჩენის აღსრულებიდან ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის მიერ სს „სა-----ის“ შესაბამის ანგარიშზე შეტანილი თანხა 3000 (სამი ათასი) ლარის ოდენობით (შემოსავლის ორდერი N1/2---, დასტურის №ა 0---2).

მსჯავრდებულ **ლე-----ას** სასჯელის ვადაში მოხდილად ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო - **2019 წლის 23 მარტიდან 2019 წლის 29 მარტის ჩათვლით;**

პირობით მსჯავრდებულ **ლე-----ას** ყოფაქცევაზე კონტროლის განხორციელება დაევალოს საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით პრობაციის ბიუროს, **ლე-----ას** კი დაევალოს პრობაციის ოფიცრის თანხმობის გარეშე არ შეიცვალოს საცხოვრებელი ადგილი.

განაჩენი რეაგირებისათვის გადაეგზავნოს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით პრობაციის ბიუროს;

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის და აღსასრულებლად მიიქცევა სასამართლოს მიერ მისი საჯაროდ გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი მხარეთა მიერ შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში სააპელაციო საჩივრის შეტანის გზით, ბათუმის საქალაქო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ვიოლეტა ფორჩხიძე